

Het verhaal achter de speech van Lucas.

Lucas, onze zoon van 10 jaar, gaf in het weekend voorafgaand aan de ceremonie van 21 mei, tijdens het avondeten te kennen dat hij over een week tijdens de plechtigheid op de centrale begraafplaats bij Hoensbroek, graag een speech wilde houden voor de aanwezigen.

Onze belangstelling was meteen gewekt en dus hebben wij Lucas gevraagd wat hij dan wilde delen. En vervolgens heeft Lucas spontaan uit het hoofd verteld wat hij binnenkort bij het graf van onze ouders aan de aanwezigen wilde vertellen. Wij hebben zijn betoog sprakeloos aangehoord. Hij had er dus echt al heel goed over nagedacht!

Vrijdagavond 20 mei, een uurtje voordat we naar Nederland zouden vertrekken, gaf Lucas aan dat hij nog even zijn speech op papier wilde zetten. Dus hebben we Lucas achter de PC gezet en mijnheer heeft vervolgens in no-time zijn speech in fonetisch Nederlands ingetikt. Dat duurde al met al nog geen 10 minuten. Daarna hebben we samen met Lucas doorgenomen wat hij ingevoerd had en er correct geschreven Nederlands van gemaakt. Vervolgens heeft Lucas de speech nog een keer aan ons voorgedragen. Tenslotte hebben we zijn verhaal uitgeprint en zijn even later begonnen aan onze 5 uur durende autoreis van Rellingen (bij Hamburg) naar Heerlen (Zuid-Limburg) waar we overnacht hebben.

Zaterdagochtend 21 mei hebben we Lucas, na het ontbijt in het hotel, gevraagd nog een keer zijn speech extra luid te oefenen zodat straks in de buitenlucht iedereen zijn verhaal ook goed zou kunnen horen. Lucas gaf toen tevens aan dat hij eigenlijk helemaal niet zenuwachtig was.

Met deze informatie als achtergrond, vind je op de volgende pagina de speech die Lucas op 21 mei 2022 tijdens de as-bijzetting van Marcel heeft gehouden.

Groetjes van Miriam & Pierre,
trotse ouders van Lucas.

Speech van Lucas op zaterdag 21-05-2022 tijdens as-bijzetting van Marcel in ouderlijk graf.

Lieve vrienden, zus, broer, nichtjes, neven, oom, tantes, buren en collega's van Marcel,

Wij hebben ons vandaag hier verzameld om onze geliefde Marcel te herdenken.

We gaan zo meteen de urn met zijn as in het graf van de ouders van Marcel en van mijn papa laten zakken.

Wat Marcel voor mij betekent, ga ik jullie nu vertellen.

Ik heb Marcel vorig jaar op zaterdagmiddag 9 oktober voor het eerst gezien.

We waren in Schimmert in een restaurant met bar waar we heel veel spelletjes deden En daarna samen lekker gegeten hebben. Dat was een hele fijne dag.

Maar een paar maanden later kwam het slechte nieuws dat Marcel op 19 januari even voor een uur 's middags is doodgegaan aan corona.

Ik heb van dat verdrietige nieuws een nacht bijna niet geslapen, zo erg vond ik het.

Nu heb ik jullie alles verteld maar een ding nog niet.

Ik draag vandaag om mijn nek een kettinkje met een trouwring eraan,

maar dat is niet zomaar een trouwring.

Het is namelijk de trouwring van de vader van Marcel en mijn papa.

En Marcel wilde mij heel graag die trouwring geven maar dat is niet gelukt, want Marcel is doodgegaan.

Gelukkig heeft mijn papa die trouwring nog in het huis van Marcel gevonden en die trouwring toen aan mij gegeven.

Ik zal die trouwring vandaag de hele dag dragen.

Als je wilt mag je hem bekijken.

Groetjes van Lucas Linssen.

